

Tot em semblava rar en aquell moment.

Què estava passant?

En una Sala d'un Tribunal de Justícia, una gata exhibia amb la pota dreta ben alçada, un testament que disposava que només serien declarades hereves aquelles persones, ressenyades en l'escriptura, que acceptessin complir irrevocablement una condició de per vida.

Davant seu, un gall. Fent honor a la tradició de l'ús de la toga -la feia ballar amb elegants moviments-, invocava que aquella condició no tenia raó de ser. I reclamava una sentència que la declarés nul·la per aquells qui no estiguessin disposats a complir-la.

Mentrestant, jo veia que el gall no s'adonava d'un fet essencial: el magistrat vestia formalment de cirurgià. I ja se sap: els cirurgians, en les intervencions quirúrgiques sempre fan ús de mascareta.

I aquesta era, precisament, la condició indispensable per a ser hereu: sempre més portar mascareta.

Tot seguit desperto amb la mascareta posada!